

ПАНАИРЪ ВЪ ГОРАТА

— Хайде! — каза щурчето, — нали ще ходимъ на панаиръ? Или ти задръмъ? Хайде ставай, че братъ ми чака вънъ. Той ще ни води.

Банката скочи.

— Тю-ю! Забравихъ, наистина! Хайде, готовъ съмъ.

На двора намъриха полското щурче. Двамата братя си пошепнаха нѣщо и после поеха трима презъ рѣтлината. Бѣше слънчева сутринь. Отсреща се издигаше гората като тъмна стена. Пѫтешката се виеше като змийче подъ сѣнката. Щомъ стигнаха до първите дървета — чу се силно изтропване. Надалечъ се отзова друго. Единъ

кълвачъ чукаше по кората на едно дърво и обаждаше, че нѣкой влиза въ гората.

